

هجوم مغولان به ایران در ابتدای قرن هفتم هجری، آغازگر دوران جدیدی در تاریخ ایران و جهان اسلام بود و پیامدهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مهمی را در پی داشت که به تغییر و تحولاتی انجامید. در این درس شما با بررسی شواهد و مدارک تاریخی، علل، آثار و نتایج تغییر و تحولات دوران مغول – تیموری را شناسایی و تحلیل خواهید کرد.

بحث و گفت‌وگو

با راهنمایی دبیر در این باره بحث و گفت‌وگو کنید: چه عواملی باعث شد که جامعه و فرهنگ ایرانی، دوران وحشتناک هجوم ویرانگر مغولان و تیمور را پشت سر بگذارد و دوباره خود را بازسازی کند؟

الف) اوضاع سیاسی

۱- هجوم مغول به ایران

مغول‌ها، دسته‌هایی از قبایل زردپوست بودند که در پی اقدامات سیاسی، نظامی و حقوقی چنگیز (تموچین) متحد و قدرتمند شدند. شرایط نامساعد طبیعی پاسخ‌گوی نیازهای اقتصادی آنها نبود و در نتیجه برای تأمین معاش خود به جنگ و هجوم به سرزمین‌های دیگر روی آوردند. بیشتر اقوامی که زیر فرمان چنگیز بودند از نظر فرهنگی و تمدنی دارای پیشینه مهمی نبودند و به شهر و شهرنشینی نیز توجهی نداشتند. بنابراین، هجوم آنها به سرزمین ایران، فاقد ماهیت فکری و فرهنگی بود و نتایج زبان‌باری در پی داشت.

موج اول حمله مغول به ایران شش سال به طول انجامید

(۶۱۶-۶۲۲ق). اختلاف سیاسی و درگیری حکومت خوارزمشاهی با خلافت عباسی، از یک سو موجب تفرقه و تضعیف قدرت جهان اسلام شد و از سوی سبب گردید که سلطان محمد خوارزمشاه از تهدیدات قدرت نوظهور مغول‌ها غافل بماند. در چنین شرایطی بود که چنگیز خان مغول به بهانه کشتار بازرگانان اعزامی خود در شهر مرزی اترار، فرمان هجوم به ایران را صادر کرد. این هجوم با کشتار جمعیت، ویرانی شهرها، اسارت صنعتگران و هنرمندان، مهاجرت مردم، زوال اقتصاد کشاورزی و تعطیلی مراکز علمی و آموزشی در بخش وسیعی از مناطق شمال شرقی ایران همراه بود و باعث نابسامانی آن مناطق تا سال‌ها شد. حدود سی سال بعد، موج دیگری از حملات مغول‌ها به فرماندهی هولاکوخان، نوه چنگیزخان. سراسر ایران را فراگرفت و به تأسیس حکومت ایلخانان انجامید (۶۵۴ق).

فکر کنیم و پاسخ دهیم

یکی از نتایج مهم لشکرکشی هولاکوخان، فتح بغداد و برانداختن خلافت عباسیان بود (۶۵۶ق). به نظر شما این رویداد از نظر سیاسی و مذهبی چه آثار و پیامدهایی برای ایران داشت؟

۲- ایران در عهد ایلخانان

ایلخان به معنی «خان تابع» است و حکومت ایلخانی یا ایلخانان به حکومتی گفته می‌شود که پس از تسلط مغولان بر ایران به دست هولاکوخان نوه چنگیزخان تشکیل شد. او در زمان فرمانروایی برادرش منگوقاآن، به منظور نظم بخشیدن به قلمرو متصرفی مغول و گسترش فتوحات در غرب آسیا، به ایران لشکرکشی کرد (۶۵۰ق). هولاکو، نخست قدرت اسماعیلیان را با گشودن قلعه‌های مستحکم آنان از بین برد؛ سپس با تسخیر بغداد و کشتن خلیفه عباسی به حکومت خاندان بنی عباس پایان داد (۶۵۶ق) و حکومت ایلخانان را پایه‌گذاری کرد. مغولان پس از فتح بغداد، به شام یورش بردند، اما در عین جالوت^۱ از سپاه حکومت مملوکان مصر شکست خوردند و از ادامه پیشروی بازماندند.

در سراسر دوره حاکمیت ایلخانان (۶۵۴-۷۳۶ق) وضعیت یکسان و یکنواختی وجود نداشت. دوره حاکمیت آنها را می‌توان به دوره نامسلمانی و دوره مسلمانی تقسیم کرد. در دوره نامسلمانی مغول، بزرگان ایرانی برای مهار خشونت و رفتارهای خودسرانه فاتحان مغول، تلاش‌های بسیاری کردند. دیوان سالاران، فلاسفه، شعرا، فقها و در رأس آنان کسانی چون خواجه نصیرالدین توسی، شمس‌الدین محمد جوینی و برادرش عظاملک جوینی کوشیدند تا مغول‌ها را با فرهنگ ایرانی و آداب کشورداری آشنا و مأنوس کنند و زمینه مسلمان شدن این قوم غالب را فراهم آورند.

آباقا(سوار بر اسب)، ارغون و پسرش غازان(بر دوش پدر)

۱- نام محلی در کشور کنونی فلسطین اشغالی

نمودار خط زمان حکومت ایلخانان

هرچند اولین ایلخان مسلمان احمد تکودار بود که بعد از آباقا به حکومت رسید، اما دوره مسلمانان مغول‌ها در ایران از زمان غازان شروع شد. با مسلمان شدن غازان (۶۹۴ق) اسلام دین رسمی اعلام شد و در پرتو تلاش‌های رشیدالدین فضل‌الله همدانی، وزیر کاردان ایلخانان، اصلاحات گسترده‌ای در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و حقوقی انجام گرفت. سرزمین ایران که با نابودی خلافت عباسی و تشکیل حکومت ایلخانی به لحاظ جغرافیایی و سیاسی وضعیت منسجم‌تری یافته بود، در عهد سلطنت غازان به استقلال و اقتدار بیشتری رسید.

قیام سربداران در سبزوار (بیهق)

در زمان ایلخانان میان مسلمانان اعم از شیعه و سنی هماهنگی زیادی در جهت مقابله فکری و فرهنگی با مغول وجود داشت. این هماهنگی و وحدت میان مسلمانان علاوه بر اینکه در اثبات برتری فرهنگ و مدنیت اسلامی مؤثر بود در تعالی جایگاه مسلمانان در دنیای آن روز تأثیر مناسبی داشت. در این زمان شیعیان تحرک بیشتری داشتند و در زمینه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، علمی و فرهنگی به فعالیت پرداختند. نتیجه این فعالیت‌ها شکل‌گیری نهضت‌ها و حکومت‌های شیعه از قبیل سربداران بود.

در اواخر دوره ایلخانان، سرداران مغولی در خراسان ستمگری پیشه کردند. مردم سبزوار که پیرو مذهب شیعه بودند و تحت تأثیر فعالیت و تعلیم برخی مشایخ صوفی مبارز مانند شیخ خلیفه مازندرانی (د: ۷۳۶ق) و شاگردش شیخ حسن جوری قرار داشتند، آماده مقابله با ظلم و بی‌عدالتی شدند. چون گستاخی و زیاده‌خواهی مأموران حکومت از حد بگذشت، ساکنان روستای باشتین به رهبری دو تن از بزرگان آن دیار، با شعار «سر به دار می‌هیم، تن به ذلت نمی‌دهیم»، قیام کردند و به سربداران معروف شدند. سربداران با شکست سپاه حاکم خراسان بر سبزوار تسلط یافتند و تأسیس حکومت سربداری را اعلام کردند. آنان سپس با پیروزی بر حکام محلی، قلمرو خود را به نیشابور، بسطام، دامغان و سمنان گسترش دادند. سربداران مدافع و مروج مذهب شیعه بودند و سرانجام توسط تیمور از بین رفتند.

۳- ایران در عهد تیموریان

تقریباً هم‌زمان با زوال حکومت ایلخانان در ایران، حاکمان مغولی ماوراءالنهر نیز رو به ضعف نهادند و رقابت و درگیری شدیدی میان سران و فرماندهان قبایل برای کسب قدرت به وجود آمد. در این میان، تیمور گورکانی بر رقیبان خود غلبه کرد و حکومت ماوراءالنهر را به دست گرفت (۷۷۱ق). تیمور سپس طی سه مرحله یورش که همچون هجوم مغول‌ها، با کشتار فراوان همراه بود، سرتاسر ایران را تحت سیطره خود درآورد. پس از مرگ تیمور، شاهرخ، پسر و جانشین او بر سراسر ایران حکومت کرد (ح ۸۰۷-۸۵۰ ق). بعد از مرگ شاهرخ، شاهزادگان تیموری که بر مناطق مختلف حکومت می‌کردند، با یکدیگر به رقابت و ستیز برخاستند. در چنین اوضاع و احوالی بود که قبایل ترکمان قراقویونلو^۱ نواحی غربی و مرکزی ایران را تصرف کردند و حکومت تیموریان به مناطق شرقی ایران محدود شد. حکومت نوادگان تیمور بر ایران، در اوایل قرن دهم هجری با به قدرت رسیدن صفویان در ایران و تسلط ازبکان بر ماوراءالنهر به پایان رسید. مدتی بعد بابر، یکی از شاهزادگان تیموری حکومتی را در هند بنیان گذاشت که به «گورکانیان هند» یا «مغولان کبیر» معروف شده است.

در نیمه دوم قرن نهم هجری، دو اتحادیه قبیله‌ای از ترکمانان به نام‌های قراقویونلو و آق‌قویونلو^۲ به ترتیب حکومت‌هایی تشکیل دادند و بر مناطق مرکزی و غربی ایران فرمان راندند.

۱- سیاه گوسفندان

۲- به معنای سپیدگوسفندان

ب) شهر و شهرنشینی

و پس از آن به ایران آمدند، اصول و قواعد زندگی یکجانشینی را رعایت نمی‌کردند و شرایط را برای یکجانشینان دشوار و غیرقابل تحمل می‌کردند. با این حال، پس از استقرار حکومت ایلخانی و در پی تلاش‌های دیوان‌سالاران و فرهیختگان ایرانی برای مهار رفتار نامتمدنانه مغول‌ها، به تدریج شهر و شهرنشینی رونق یافت. این روند پس از مسلمان شدن مغول‌ها و اصلاحاتی که توسط ایلخان‌ها برای بازسازی ویرانی‌ها انجام شد، سرعت بیشتری گرفت و شهرک‌ها و شهرهای جدیدی مانند شهرک رشیدیه و ربع (ایوان، عمارت) رشیدی، شام (شعب) غازان و شهر سلطانیه، پایتخت آخرین ایلخانان ساخته شدند. در آن زمان، رشد نسبی تجارت و دیگر فعالیت‌های اقتصادی به احیای شهرنشینی کمک کرد.

شهر و شهرنشینی در تمدن ایرانی، دارای پیشینه‌ای کهن و جایگاه و اهمیت والایی بود. با هجوم مغول به ایران، زندگی شهری برای مدتی دچار وقفه و افول شد. زیرا، از یک طرف در جریان حملات مغول‌ها شهرهای زیادی به ویژه شهرهای بزرگ و آباد در ماوراءالنهر و خراسان ویران شدند و عده زیادی از ساکنان آنها یا کشته شدند و یا به مناطق دیگری مهاجرت کردند. از طرف دیگر، یاسا به عنوان نظام حقوقی که چنگیزخان تدوین کرده بود، مغول‌ها را از شهر و شهرنشینی برحذر می‌داشت. آنان حتی پس از تسخیر چین و ایران و تسلط بر شهرهای بزرگ و پرجمعیت، همچنان نسبت به شهر و شهرنشینی ذهنیتی منفی داشتند. از این رو، سپاهیان و دیگر اعضای قبایل بیابانگردی که در زمان هجوم مغول

آرامگاه تیمور در سمرقند

صنعتگران شهرهایی را که فتح می‌کرد به سمرقند، پایتخت خود می‌فرستاد تا در آبادانی و زیبایی آن شهر بکوشند.

شهر و شهرنشینی در عصر تیموریان برخلاف اوایل دوره مغول، دچار رکود و زوال نشد. تیمور با وجود یورش‌ها و کشتارهای زیادی که انجام داد، به شهرسازی علاقمند بود. او هنرمندان و

فعالیت ۱

برداشت خود را از این جمله معروف طنزآمیز که «تیمور دنیایی را ویران کرد تا شهری را آباد کند»، بیان نمایید.

جانشینان تیمور سیاست جنگ و کشورگشایی او را کنار گذاشتند و به عمران و آبادی، علم، فرهنگ و هنر علاقه و توجه زیادی نشان دادند. به همین دلیل در دوره آنان شهر و شهرسازی شکوفا شد و شهرهای هرات، شیراز، مشهد و یزد رشد و رونق چشمگیری یافتند.

مجموعه تاریخی امیرچخماق یزد

گذشته بود. صرف نظر از سه گونه تقریباً متفاوت جامعه عشیره‌ای، روستایی و شهری که مبتنی بر شیوه معیشت بود، جامعه دوره مغول تیموری به دو دسته کلی فرادست و فرودست تقسیم می‌شد. در ابتدای دوره مغول، رؤسای قبایل و فرماندهان سپاه، گروه اشرافیت نظامی را تشکیل می‌دادند و از امتیازات و اختیارات فراوانی برخوردار بودند. اما با تشکیل حکومت ایلخانان، به تدریج بزرگان ایرانی شامل دیوان‌سالاران، عالمان، اندیشمندان و مشایخ صوفی تحت حمایت ایلخانان موقعیت و نفوذ اجتماعی خود را بازیافتند و تلاش کردند که زیاده‌خواهی و خودسری اشرافیت مغول را مهار کنند. بازرگانان و اهل صنعت، حرف و هنر نیز مورد احترام قرار گرفتند.

پ) قشرهای اجتماعی

یکی از ویژگی‌های اجتماعی عصر فرمانروایی مغولان و تیموریان، دگرگونی نسبی در بافت قومی و جمعیتی ایران بود. هجوم مغول از نظر اجتماعی و اقتصادی پیامدهای مختلفی به دنبال داشت و موجب کاهش جمعیت، مهاجرت‌های گسترده، تخریب زیرساخت‌های اقتصادی و فرهنگی و زوال موقعیت اجتماعی ملاکین، عالمان، بازرگانان، دیوان‌سالاران، خاندان‌های بانفوذ و مردم عادی شد. علاوه بر آن، با هجوم مغولان، جمعیت قابل توجهی از اقوام ترک و مغولی به ایران وارد شدند و بافت قومی و جمعیتی جامعه ایرانی را تحت تأثیر قرار دادند.

قشربندی اجتماعی ایران در عصر مغول – تیموری نیز مانند

فعالیت ۲

قشرهای اجتماعی از منظر خواجه نصیرالدین توسی

از نظر خواجه نصیرالدین توسی، دانشمند و عالم شیعه عصر مغول، اجتماعات انسانی با چهار صنف: اهل قلم، اهل شمشیر، اهل معامله و اهل مزارعه موجودیت می‌یابند و هر صنف را مشتمل گروه‌های مختلف می‌شمارد (اخلاق ناصری، صفحه ۳۰۵). با راهنمایی دبیر گروه‌ها و قشرهای زیر را در چهار صنف مورد نظر خواجه نصیرالدین طبقه‌بندی کنید و در جدول بنویسید.

ارباب علوم و معارف، مقاتلان و مجاهدان، تجار، اهل حرث و فلاح، مطوعان و غازیان، اطباء و شعرا، برزگران و دهقانان، فقها و قضات، اعیان مُلک و حارسان دولت، مهندسان و منجمان، محترفه و ارباب صناعات.

اهل قلم	
اهل شمشیر	
اهل معامله	
اهل مزارعه	

یکی از ویژگی‌های نظام اجتماعی عصر مغول تیموری، افزایش نفوذ و موقعیت زنان در عرصه‌های سیاسی و اقتصادی بود و خاتون‌ها در کنار خان‌ها، از جایگاه مهمی در میان گروه‌های فرادست برخوردار شدند.

بیشتر بدانیم

گوهرشاد خاتون

گوهرشاد بیگم، معروف به گوهرشاد آغا، همسر شاهرخ تیموری و دختر امیر غیاث‌الدین ترخان، یکی از امرای تیموری بود. گوهرشاد بیگم، زنی نیکوکار، ثروتمند، ادب دوست، خردمند و با سیاست بود. او و همسرش شاهرخ، از طریق توجه و حمایت بی‌دریغ از شعرا، نویسندگان، هنرمندان، معماران، دانشمندان و عالمان، نقش مهمی در رونق و شکوفایی زبان و ادب فارسی و هنر و معماری داشتند. از آثار و بناهای خیره‌ای که توسط گوهرشاد آغا ایجاد شد، می‌توان از مسجد گوهرشاد در جوار حرم امام رضا، مسجد جامع، مدرسه و خانقاه شهر هرات نام برد. پسران او، الُغ‌بیگ و بایسنقر میرزا نه تنها حاکمانی گشاده‌دست در حمایت از هنرمندان و عالمان بودند، بلکه خود نیز هنرمندانی قابل و دانشمندانی کم‌نظیر به‌شمار می‌رفتند.

ت) نظام حقوقی و قضایی

شوند، بر پایه مجموعه قوانینی موسوم به «یاسا» عمل می‌کردند و دعاوی حقوقی آنها در دادگاهی موسوم به «یرغو» و زیر نظر «یرغوچی» حل و فصل می‌شد. پس از مسلمان شدن مغول‌ها، یاسا و سنت‌های مغولی تا حد زیادی از رونق افتاد، اما برخی

بنیان قوانین جاری در ایران دوران اسلامی مبتنی بر شریعت اسلام و عرف بود. محاکم سه گانه شرع، مظالم و حِسبه بر اساس قوانین دینی و عرفی قضاوت می‌کردند. مغول‌ها تا پیش از آن که مسلمان

از این سنن تا زمان تیموریان نیز ادامه داشت و به خصوص در امور سیاسی و لشکری به کار گرفته می‌شد. به گونه‌ای که تیمور نیز با وجود مسلمان بودن به نسب مغولی خود و سنت‌های مغولی افتخار می‌کرد و خود مجموعه‌ای قانونی موسوم به «تزوکات» را به وجود آورد. با این حال در سراسر عهد تیموریان قوانین شرعی و عرفی مبنای زندگی اجتماعی و داوری قضایی ایرانیان بود.

ث) کشاورزی و تجارت

بخش عمده اقتصاد ایران در دوران اسلامی همچون عصر باستان، بر کشاورزی و تجارت استوار بود. هجوم مغول و

سیل بیابان‌گردانی که در حین این هجوم یا پس از آن به سوی ایران سرازیر شدند، آسیب جدی به فعالیت‌های کشاورزی و نظام آبیاری وارد آورد. به گونه‌ای که تولید محصولات زراعی و درآمدهای حاصل از کشاورزی با کاهش جدی مواجه شد. مناطق ماوراءالنهر و خراسان که در جریان تهاجم مغولان بیشترین خسارت را تحمل کردند، از جمله حاصل‌خیز و آبادترین مناطق ایران به شمار می‌رفتند. علاوه بر آن، بیگانگی مغولان با قواعد زندگی یکجانشینی و از جمله امور کشاورزی، نیز در این جهت مؤثر بود.

فعّالیت ۳

با راهنمایی دبیر و هم‌فکری آسیب‌هایی را که هجوم مغول به بخش کشاورزی ایران وارد آورد فهرست نمایید.

۱— زیاده‌خواهی مأموران مغول و اخذ مالیات‌های بی‌رویه و طاقت‌فرسا از کشاورزان؛

۲—

۳—

۴—

کشورگشایی‌های چنگیز و تیمور موجب شد که سرزمین‌های وسیعی در قارهٔ پهناور آسیا به لحاظ سیاسی یکپارچه و متحد شوند و زمینهٔ توسعهٔ تجارت بین‌المللی فراهم آمد. در سراسر عهد مغول- تیموری کاروان‌های تجاری در مسیرهای زمینی و دریایی در حال تردد بودند. در آن دوره جادهٔ ابریشم و راه‌های دریایی که از بندر و جزایر ایرانی در خلیج فارس و دریای مکران (عمان) به هند و چین می‌رفت پررونق بود و در مقایسه با مردم غیر شهری، بازاریان و صنعتگران از زندگی بهتری برخوردار بودند.

پس از آن‌که مغولان جذب اسلام و فرهنگ ایرانی شدند و دیوان‌سالاران ایرانی نقش فعالی در ادارهٔ امور حکومت به عهده گرفتند، وضعیت کشاورزی و کشاورزان بهبود یافت. بخش عمده‌ای از اقدامات اصلاحی غازان‌خان، از جمله اصلاح روش‌ها و قوانین مالیاتی، بازسازی قنات‌ها و شبکه‌های آبیاری و اصلاح نظام زمین‌داری به منظور پیشرفت و رونق فعالیت‌های بخش کشاورزی انجام گرفت. برخلاف اقتصاد کشاورزی، اقتصاد شهری و تجاری در عصر مغول و تیموری وضعیت به مراتب بهتری داشت.

بررسی شواهد و مدارک

با راهنمایی دبیر متن زیر را بخوانید و به پرسش‌های مربوط به آن پاسخ دهید.

«و این هرمز که آن را جرون گویند در میان دریا بندری است که

در روی زمین بدل ندارد

تجّار اقالیم سبعة از مصر و شام و روم و آذربایجان و عراق عرب و عجم و ممالک فارس و خراسان و ماوراءالنهر و ترکستان و مملکت دشت قبیچاق^۱ و نواحی قلماق و تمام بلاد شرق و چین و ماچین و خان بالیق^۲ روی توجه به آن بندر دارند و مردم دریا بار از حدود چین و جاوه و بنگاله و سیلان و جزایر دیوه محل تا دیار بلیبار^۳ و حبش [حبشه] و زنگبار و بندرهای بیجانگر و گلبرگه و گجرات و کنبات (کنبات)^۴ و سواحل برّ عرب تا عدن و جده و ینوع^۵ نفایس و ظرایف که ماه و آفتاب و فیض سحاب آن را آب و تاب داده و بر روی دریا توان آورد به آن بلده آرند و مسافران عالم از هر جا آیند و هرچه آرند در برابر هر چه خواهند بی زیادت جست و جوی در آن شهر یابند. هم نقد دهند و هم معاوضه کنند و دیوانیان از همه چیز غیر از نقود زر و نقره عُشر ستانند و اصحاب ادیان مختلفه بل کفار در آن شهر بسیارند و بیرون از عدل با هیچ آفریده معامله‌ای ندارند و به این سبب آن بلده را دارالامان گویند و مردم بلده تملق عراقین و تعمق هندیان باشد» (سمرقندی، مطلع السعیدین و مجمع البحرین، جلد ۳، صفحه ۵۱۳-۵۱۴).

۱- متن بالا بیانگر چه اطلاعاتی درباره وضعیت تجارت خارجی ایران و شرکای بین‌المللی آن در عصر تیموری است؟

۲- از متن بالا چه برداشتی می‌توان در خصوص شرایط بنادر و حمل و نقل دریایی ایران در دوره تیموری کرد؟

۳- متن بالا دلالت بر آن دارد که تجار ایرانی در زمان تیموریان با چه کشور و سرزمین‌هایی روابط تجاری داشته‌اند؟

(۵ کشور یا سرزمین را نام ببرید).

۱- دشتی در مغرب کشور کنونی قزاقستان

۲- نام قدیمی پکن

۳- احتمالاً مالابار باشد که ناحیه‌ای در جنوب غربی هندوستان است

۴- از بلاد معروف هند

۵- بندری در ساحل دریای سرخ در حجاز

سکه ایلخان احمد تکودار

نظام پولی ایران در عصر مغول

با گسترش فعالیت‌های تجاری، نظام پولی نیز پس از عصر مسلمانی مغول‌ها وضعیت منظم‌تری یافت. در این دوران اصطلاحات پولی درهم و دینار تغییراتی کرد و اصطلاح تومان نیز در نظام پولی به کار گرفته شد. در این زمان مسکوکات نقره را با هر دو عنوان درهم و دینار به کار می‌بردند. هر تومان طلا ده هزار دینار و هر تومان نقره نیز ده هزار درهم یا ده هزار دینار بود. البته وزن و عیار سکه‌ها با توجه به شرایط سیاسی و اقتصادی کم و زیاد می‌شد و نظم کاملاً مشخصی نداشت.

بر پایه تحقیقات تاریخی اولین بار پول کاغذی در میان چینی‌ها رایج شده است. چینی‌ها که در تاریخ به عنوان مخترعین کاغذ معروف‌اند، ابتکار اختراع پول کاغذی را نیز به خود اختصاص داده‌اند. اولین بار در تاریخ چین در زمان امپراتوری خاندان سوئی (۵۸۹ — ۶۱۸ م) پول کاغذی رواج یافت. در این زمان پول به صورت تکه‌های چرمی و کاغذی به جریان افتاد. بعدها در زمان امپراتوری خاندان سونگ (۹۶۰—۱۲۸۹ م) نیز استفاده از پول کاغذی متداول شد. در زمان سلسله کین در شمال چین هم پول کاغذی رواج داشت. با وجود این پس از فتح ختای و چین به دست مغول‌ها و در دوران امپراتوری مغول است که پول کاغذی در این سرزمین رواج گسترده پیدا کرد.

در ایران نیز در زمان ایلخان گیخاتو (۶۹۰—۶۹۳ ق) برای نخستین بار و به مدت کوتاهی پول کاغذی با عنوان «چاو» رواج یافت. و صاف مورخ عصر ایلخانان که بیشترین گزارش‌ها را درباره چاو داده است، شکل و صورت ظاهری آن را چنین توصیف می‌کند: «پیرامن سطح کاغذ پاره مربع مستطیل، چند کلمه به خط خطایی [ختایی]^۱ که محض خطا^۲ این بود نوشته و بر بالای آن از دو طرف لاله الا الله محمد رسول الله ... و فروتر از آن ایرنجین تورچی^۳ تحریر کرده و در میانه دایره‌ای کشیده خارج از مرکز صواب و از نیم درهم تا ده درهم رقم زده و به شیوه، مسطور در قلم آورده که پادشاه جهان در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و ستمائه (۶۹۳ ق) این چاو مبارک را در ممالک روانه گردانید، تغییر و تبدیل کننده را با زن و فرزند به یاسا رسانده و مال او را جهت دیوان بردارند ...» (فضل الله بن عبدالله، تاریخ و صاف الحضرة، ص ۲۷۲).

۱- منسوب به ختا، ناحیه‌ای در چین شمالی ۲- اشتباه ۳- لقب مغولی گیخاتو

ج) نظام مالیاتی

حکومت‌هایی که قبل از مغول بر ایران حکومت داشتند، شیوه‌های مالیاتی را که ترکیبی از سنت‌های ایرانی - اسلامی بود، پذیرفتند. اما در اوایل دوران مغول‌ها، به دلایل مختلفی همچون گرایش اشرافیت نظامی مغول به بی‌نظمی و زیاده‌طلبی، بی‌توجهی حاکمان مغولی به قوانین اسلامی و بیگانگی آنان با سنت‌های ایرانی، نظام مالیاتی به هم ریخت و انواع و اقسام مالیات‌ها که شمار آنها به

ده‌ها مورد می‌رسد، رواج یافت. پس از مسلمان شدن مغول‌ها، هرچند که نظام مالیاتی تا حدودی اصلاح شد اما بخشی از بی‌نظمی‌ها همچنان ادامه یافت. پس از آن، بار دیگر اخذ خراج از کشاورزان مورد توجه بیشتری قرار گرفت و سه گونه خراج (مالیات کشاورزی)، مالیات بازرگانی و مالیات دامی که تقریباً برابر با قِلان، قُبچور و تَمغا بودند تا پایان عهد تیموریان تداوم یافت.

پرسش‌های نمونه

- ۱ حمله مغول به ایران چه پیامدهایی داشت؟ توضیح دهید.
- ۲ شهرنشینی در ایران دوران مغولان و تیموریان چه وضعیتی داشت؟
- ۳ فرمانروایی مغولان و تیموریان در قشربندی اجتماعی ایران چه دگرگونی‌هایی ایجاد کرد؟
- ۴ مهم‌ترین مالیات‌های دوره حاکمیت مغول چه بودند؟ توضیح دهید.
- ۵ منابع و مآخذی که در این درس به آنها استناد شده است را فهرست کنید.